

Povišano bojovno delovanje na južno-zapadnem bojišču.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 21. maja. Uradno se danes razglša:

Na italijanski fronti peljala je odoboje strani razvita poizvedovalna delavnost do večkratnih bojev. Južno-vzhodno od Mori sunili so oddelki ogrske infanterije na večer pred binkoštno nedeljo v sovražne postojanke. Ob jezeru Loipo pri Asiagu in na Sasso rosso zavrnili so se italijanske patrolje. Pri Fener bili so sovražni poizvedovalni sunki z protinapadom vrženi. — Pri Capo Sile iztrgal nam je Italijan prednjestražno postojanko. — Ces. in kr. letalna kompanija štev. 14 sestrelila je dne 19. 4 sovražna letala, katera so na našem ozemlju na tla padla. Šef generalštaba.

Uspešni boji na zapadu.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 21. maja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Kemmel bil je večeraj zopet cilj sovražnih napadov. Oni so se krvavo izjalovili. Branilci Kemmelhriba dosegli so polni uspeh. — Na fronti od Voormezeele do zapadno od Dranonten-ja uvodil je najmočnejši ognjeni boj infanterijske napade. Njih glavni sunek je bil proti hribu Kemmel in njegovim zapadnim delom obrnjen. V večih valovih so prodirale prednje francoske čete. Infanterijska in artiljerijska ognjena sila je njih naskok razpršila in jih je pod najtežjimi izgubami k nazadovanju prisilila. Krajevni vlomi sovražnika v naše vrstine so bili skozi protisunke zopet popravljeni. Vzhodno od Loker-ja še je neko francosko gnezdo ostalo. Angleske divizije so po izpovedanju vjetih stale v tretji vrsti pripravljene. Ker je Francozom vsak uspeh spodletel, niso več napadali. Zvečer in po noči zavzela je artiljerijska bitka večkrat največjo ljutost. Ponočni sovražni napadi na večer iz Loker-ja in ponočni delni sunki severo-vzhodno od Loker-ja bili so odbiti. — Na južni bojni fronti potekel je dan razmeroma mir-

no. Močnejši ogenj ležal je na naših baterijskih pozicijah obojeustransko Lyse v zvezi z krajevnimi infanterijskimi boji severo-zapadno Merville. Na večer nastopilo je pri Bucquois in Hebuterne, južno od Villers-Bretonneux in na Avre mimogredu ognjeno povišanje. — Na ostalih bojnih frontah nič pomembnega.

* * *

V zadnjih treh dneh se je 59 sovražnih letal in 3 privezane balone k padcu prisililo. Lajtnant Loewenhardt izvojeval je svojo 24., vicefeldvebel Runey svojo 20. in 21. zračno zmago.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Mir Rumunije.

Poveljnik prve rumunske armade general Grigorescu, je priredil v Jassy-u na čast ministerskemu predsedniku Marghilomanu pojedino, pri kateri je nagovoril ministerskega predsednika rekoč, da se je dosegel najboljši mir, ki je bil sploh mogoč kar je velik diplomatičen uspeh. Marghiloman je opozarjal v svojem odgovoru, da je pričela armada na boj nepripravljena na absurdno dolgi bojni črti 400 kilometrov. Besarabije ni pridobila Rumunija, v Kišinjevu, marveč pri mirovinih pogajanjih v Bukareštu. Če bi ne podpirali Rumunije Avstro-Ogrska in Nemčija, bi ne dobila Rumunija 3 milijonov ljudi in 45.000 kvadratnih kilometrov ozemlja.

Italija išče pomoč pri Ameriki.

New-York, 17. maja. Washingtonski zastopnik „Associated Brest“ brzojavlja, da je Italija obvestila neobvezno Zedinjene države, da želi, da bi bilo par tisoč mož ameriških čet navzočih na italijanski fronti. V spričo nemške propagande bi navzočnost teh čet vplivala pomirjevalno na civilno prebivalstvo in vojaštvo.

Italijanski listi o avstro-ogrski ofenzivi.

Berlin, 17. maja. Italijanski listi menijo, da se bo pričela avstro-ogrška ofenziva koncem maja. Iz železniškega prometa v Italiji in južni Franciji se da sklepati, da se

vrše velika premikanja čet v Zgornji Italiji in južni Franciji. „Secolo“ poroča, da prihajajo francoske kolonijalne čete na italijansko fronto.

Nemški kancler o bodočem miru.

Nemški kancler grof Hertling je izjavil zastopniku „Az Estaa“: Mir z Rumunijo je zelo posebno zadovoljil v Avstro-Ogrski. Naše preskušeno orožno bratstvo bode doseglo v vseh časih, da Avstro-Ogrska in Nemčija ne bodeta nikdar pozabili svojih skupnih koristi. Nam gre le za-to, da se utrdi sedanja zveza. Če se ustanovi zveza narodov za splošen mir, mu Nemčija brez obotavljanja pristopi a upanja na njo je zelo malo. Mi si zato želimo priboriti sami trajni mir. Sedaj se borimo za naše življenje in naš obstanek. Bil sem vedno optimist in verjamem, da se bo dosegel svetovni mir še letos. V sedanjem trenutku ne morem ničesar povedati, kako nas bodo približali dogodki na zapadni bojni fronti koncu vojne.

Italijani o sestanku cesarjev Karla in Viljema.

„Idea Nazionale“ sodi, da je sestanek v nemškem glavnem stanu v prvi vrsti vojnopolitične važnosti. List pravi, da zbira Avstro-Ogrska svoje sile seveda le proti Italiji, kar dokazuje okolnost, ker so odtegnili avstro-ogrsko artiljerijo od zapadne fronte. „Secolo“ pričakuje važnih vojaških dogodkov tako na Francoskem, kakor proti Italiji.

Po obisku cesarja Karla v nemškem glavnem stanu.

K.-B. Dunaj, 14. maja. Njegovo Veličanstvo cesar Karl je poslal cesarju Viljemu sledečo brzojavko: „V trenutku ko na poti domov zapuščam blagoslovljena tla nemške države, mi je resnična srčna potreba, da Te še enkrat najtopleje pozdravim ter se Ti najsrčneje zahvalim za ne samo dobroti, marveč v resnici pravi prijateljski sprejem, ki sem ga večeraj našel pri Tebi. Zelo zadovoljen z razgovorom, ki je izraz najinega soglasja, Ti iz srca in v zvestem prijateljstvu kličem: Na skorajšnje svidenje.“ Karl.

Nato je nemški cesar Viljem odgovoril: Hvala lepa za Tvojo prijazno brzojavko.

Požeruh.

Vojaška šaljivka.

Bohuslav Vojtek je bil izvrstni rekrut, krasni dečko z rumenimi lasmi, kakor voda plavimi očmi in pogumno naprej hrepenečim nosom. Vedno vesel in poslušni vaški fant si je pridobil takoj prve tedne prijateljstvo cele kompanije. Prvič je vedel prav veliko pripovedati, kar se je zlasti korporalu dopadlo, in drugič je pazil jako skrbno na red.

Ako korporal po večernem odrobljenju ni mogel zaspati, treba mu je bilo le „hej, Vojtek“ zaklicati. Ta je potem že za zabavo skrbel s svojo odlično zmožnostjo pripovedovanja.

Ali takoj prvi dan je Vojtek več kruha zahteval. Dobil je štiri in pol kruhov za pet dni, a ta porcija mu vsekakor ni zadostovala. Kupil si je poleg tega belega kruha v kantini in komisnega kruha pri tovariših.

Nekega dne pa je zmanjkalo Vojteku denarja. Zdjaj so pričeli zanj težki časi.

Izgubil je svojo veselost in hodil tih in skrben okrog. Za dva vinarja je zdaj vse mogoče male službice izvrševal. Snažil je puške in čevlje drugih, snažil za druge tla in hodil zanje po to ali ono stvar.

„Dva in dva sta štiri in za dvanajst vinarjev dobim že en komisni hlebec“, je računil.

A njegovim na ta način dobljeni dohodki so bili prav majhni.

Bilo je neko soboto zvečer, kmalu po razdelitvi kruha.

Vojtek je bil vesel in zabavljiv. Udrihal je pošteno po kruhu. V nedeljo sedel je na svojem kovčegu in je vedno naprej rezal kose od hlebca ter jih je polagoma jedel.

V ponedeljek na vse zgodaj opazil je nekdo, da Vojtek nima več kruha. Snedel je bil tistih štiri in pol kruhov, ki bi morali zadostovati za pet dni, v komaj šestintridesetih urah.

Povedali so to korporalu. Ta je imel Vojteka rad. Poklical ga je k sebi in mu delal očitke. Vojtek je molčal.

Na vprašanje, kaj bode ostale štiri dni jedel, je odgovoril, da mu bode zadostoval beli kruh.

Dva dni pozneje zmanjkalo je enemu vojakov pol hlebca. Korporal je pustil vse v vrsto stopiti, je vpil in psoval ter grozil z garnizonskim zaporom. Drugi dan je bil zopet kos kruha ukraden. Zdjaj se je vršila redna preiskava, ki pa je končala brez uspeha.

Korporal je napravil kratki proces. Zopet je pustil vse v vrsto stopiti. To pot bilo je moštvo v polni opremi. „Ali se hoče tat prostovoljno oglasiti?“ vprašal je korporal.

Vladal je molk. Tat si pač ni hotel svoje vesti s priznanjem olajšati.

„Nieder!“ je zarjovel korporal. „Auf! Nieder! Auf! Nieder!“ Vse je padlo na tla, se dvignilo in zopet padlo.

Rekruti so se potili in so vzdihovali. A korporal ni poznal nobene milosti. Stal je mirno in dajal svoje povelje: „Nieder! Auf! Nieder! Auf!“

Ta vaja je trajala deset minut. Vsi so molčali, le dihali so hiteje. Ednakomerno so udarile puške in tornistri na tla.

Končno je vendar strogi zapovednik zavpil rešilno besedico: „Halt!“ Potem je rekel: „Vi ste presneti faloti, a jaz bodem z vami že gotov postal. Tat mi ne uide!“

Zdjaj so smeli izmučeni vojaki odstopiti.

Zopet je preteklo par dni. A tatvine kruha niso ponehale. V noči od sobote na nedeljo je sklenil korporal, da bode čul. Medtem ko je vse spalo, ležal je v postelji in poslušal pazno na vsak glas. Dihanje spečih vojakov je prihajalo k njemu, enkrat slabše, potem zopet močnejše. Nakrat proti polnoči se je nekaj premaknilo. Korporal je to začul in se dvignil. V temi je opazil, kako se je neka postava tiho naprej pomikala.

Previdno je zlezal korporal iz postelje in je postavil sledil.

Čez par korakov se je ta postava vstavila, iztegnila roko proti regalju in je vzela hlebec kruha.

Zdjaj je hotel korporal na tata skočiti. A ta je bil hipoma pod eno posteljo zlezal, kjer je ukradeni kruh mirno pojedel.

Korporal je premislil. V roki tata je bil videl krušni nož. Kako lahko bi ga sunil! Najprve je hotel videti, s kom ima opraviti.

Tako je šel polagoma nazaj, dokler ni prišel k prazni postelji. Bila je Vojtekova postelja.

Drugo jutro — korporal se je komaj zbudil — so mu že tatvino naznanili.

„Tokrat bodem iz očes bral, kdo je tat“, rekel je korporal.

Šel je od enega do drugega in je vsacega ojstro pogledal.

Ko je prišel do Vojteka, obstal je presenečen in zaklical:

„A ti, moj sinček, si tat! Tega nisem od tebe pričakoval.“

Vojtek postal je rdeč kakor ogenj. Najprve je hotel tajiti, a kmalu je priznal, da je izvršil tatvine kruha.

„Kaj naj s teboj napravim?“ vprašal je korporal.

„Ali te naj naznamim, da prideš v zapor, ali ti naj dam deset udarcev s palico?“

Vojtek se je odločil za udarce. Korporal je vzel palico in Vojtek se je moral naprej pripogniti.

Prvi udarec je padel. Pri drugem je Vojtek zavpil. Pri tretjem se je iztrgal, stekel v kot in zaklical:

„Jaz grem raje v zapor! Tega ne izdržim.“

Korporal pa ga je vlekel zopet v sredo sobe in zavpil:

„Zaradi tebe, meniš, naj ima kompanija neprijetnosti? Naprej se pripogni!“

Vojtek dobil je četrti udarec. Pri petem udarcu zbežal je iz sobe na dvorišče.

Korporal je hitel za njim, ga vjel in oddal dnev-nemu korporalu, da ga je ta v posamezni zapor odvedel.

Vojtek prišel je k raportu in je dobil deset dni strogega zavora, poostrelega s postji.

Ko je prišel iz zavora, eksercirala je kompanija ravno na dvorišču. Vojtek je bil izstradan. Ker ni bil nikdo v sobi za moštvo, vzel je en kruh iz regala in si zase kos odrezal.

V tem trenutku odprl je korporal vrata. Skočil je na Vojteka, mu iztrgal kruh in dal glasno zaušnico.

Vojtek je začutil hudo bolečino v levem ušesu. Bilo mu je, kakor da bi tisoč zvonov zvonilo. Preiskava po regimentnem zdravniku je dognala, da mu je bila mrena v ušesu razpočila.

Napravili so naznanilo. Korporal je dobil par mesecev garnizijskega zavora. Vojteka pa so poslali za vedno na dopust. Bil je srečen. Raje gluhi biti, nego brez kruha živeti, je dejal vedno s smehom, kadar je pripovedal od svojih vojaških dni.